

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 września 2015 r. Starosta (...)wniósł o ustalenie kuratora dla osoby nieżyjącej C. S., zmarłego dnia 23 stycznia 1998 r. Swój wniosek umotywował koniecznością skutecznego przeprowadzenia postępowania w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę, w sprawie (...) r., w którym C. S.jest stroną.

Na rozprawie w dniu 29 października 2015 r. pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że nie są mu znani spadkobiercy zmarłego C. S., za wyjątkiem jego żony, która jest współwłaścicielem nieruchomości, której dotyczy postępowanie administracyjne (k. 15).

Na rozprawie w dniu 26 listopada 2015 r. T. S., małżonka C. S. wniosła o oddalenie wniosku o ustanowienie kuratora. Nieruchomość, której dotyczy postępowanie administracyjne, jest zabudowana domem mieszkalnym w którym stale mieszka, wcześniej również z mężem i dziećmi. W imieniu własnym i dzieci zarządza majątkiem spadkowym zmarłego męża (k. 27).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Starosta Powiatowy w S. prowadzi postępowanie administracyjne w sprawie o pozwolenie na rozbiórkę istniejącej i budowę nowej stacji paliw płynnych PKN (...) w S. przy ul. (...), na działkach o numerach (...).

W toku postępowania zostało organ administracyjny stwierdził, iż jedna ze stron postępowania, będący współwłaścicielem sąsiadującej z działek - C. S., zmarł 23 stycznia 1998 r.

W skład majątku spadkowego pozostałego po C. S. wchodzi nieruchomość zabudowana domem mieszkalnym w S. przy ul. (...). Budynek ten jest stale zamieszkiwany przez jego małżonkę T. S., a wcześniej również i przez ich dzieci P. S. i M. S.. T. S. sprawuje stałą pieczę nad majątkiem spadkowym męża również w imieniu dzieci, z którymi utrzymuje stały kontakt.

Zagadnienia dotyczące strony w postępowaniu administracyjnym regulują przepisy art. 30 Kodeksu postępowania administracyjnego. Z punktu widzenia oceny wniosku złożonego przez Starostę (...) istotne znaczenie mają te dotyczące kwestii następstwa procesowego.

Zgodnie z art. 30 §4 k.p.a. w sprawach dotyczących praw zbywalnych lub dziedzicznych w razie zbycia prawa lub śmierci strony w toku postępowania na miejsce dotychczasowej strony wstępują jej następcy prawni.

W sprawach dotyczących spadków nieobjętych jako strony działają osoby sprawujące zarząd majątkiem masy spadkowej, a w ich braku - kurator wyznaczony przez sąd na wniosek organu administracji publicznej (art. 30 §5 k.p.a.).

Jak wynika z treści powołanego wyżej przepisu art. 30 §5 k.p.a., który stanowi podstawę prawną wniosku, odwołuje się on do spadków nieobjętych. W takich wypadkach jako strony postępowania administracyjnego działa bądź osoba sprawująca zarząd majątkiem masy spadkowej, bądź kurator wyznaczony przez sąd. Przepis ten może zatem mieć zastosowanie tylko w przypadku, gdy spadek nie został objęty przez uprawnione osoby. Zagadnienia związane z postępowaniem w zakresie zarządu spadku nieobjętego regulują postanowienia Rozdziału 7 Działu IV Tytułu II Księgi Drugiej Kodeksu cywilnego p.t. „Zarząd spadku nieobjętego”. Ratio legis takich regulacji ma na celu ochronę nieobjętego majątku spadkowego pozostałego po zmarłym. Jeśli więc spadek został objęty przez któregokolwiek ze spadkobierców, piecza nad nim jest sprawowana i nie zachodzi potrzeba ingerencji Sadu poprzez ustanawianie jakiegokolwiek osoby – faktycznie zbędnej do zarządzania pozostałym po zmarłym majątkiem.

Powyższy pogląd pozostaje zbieżny ze stanowiskami Sądu Najwyższego, według których za nieobjęty uważa się taki spadek, gdy żaden ze spadkobierców nie sprawuje nad nim faktycznej pieczy (np. orzeczenie SN z dnia 5 kwietnia 1956 r., III CR 566/56, OSN 1956, nr 4, poz. 115).

Skoro majątek spadkowy pozostały po śmierci C. S. jest stale zarządzany przez jego spadkobierców, nie ma żadnych podstaw do uwzględnienia żądania wnioskodawcy.

Na marginesie zaznaczyć jedynie wypada, że zagadnienie śmierci strony i jej następstwa w postępowaniu administracyjnym są uregulowane w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, a stosowanie tych przepisów było skomentowane w obszernych w tym zakresie poglądach judykatury i nauki prawa.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 113 ust. 1,2 i 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. t.j. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.), zaś o kosztach postępowania na mocy art. 520 § 1 k.p.c.